

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה י"ח בתמוז התשפ"ג | פרשת פנחס | 07.07.2023 | גליון מס' 3302

לחם האֹהֲבִים

זָכְרוֹן הַצֶּעֲדִים, זָכְרוֹן הַלְחִישׁוֹת
 וְגַד זֹכֶרֶת יָד, וְכָל מִינֵי פְגִישׁוֹת
 פְּתוּב הָרִי בְּחוֹל, כְּתוּב בְּכוֹכְבֵּים
 כִּי הַמְּכֹאֲוֵב הוּא לֶחֶם הָאֹהֲבִים.
 מִלְחָם הָאֹהֲבִים נִטְעַם בְּשָׁנִים
 מִן-הַיְדִידוֹת נָשׁוּב נִגְמַע
 אוֹתָהּ הָאֲדָמָה, אוֹתָהּ שְׁמִים
 וְעַם הַזְּמַן תִּבּוֹא הַנְּחֻמָּה

(מילים ולחן: **נצח' שמר**, במלאת 19 שנים לפטירתה).

פרשת השבוע: גילי זיוון

ימי החול		שבת פרשת פנחס	
04:48←04:43	זמן תפילין / טלית	19:30	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:40	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	-
08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
09:16←09:15	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:35	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:48←19:50	שקיעה	17:40	13:30 מנחה
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		20:27	צאת השבת

פרשת פנחס **מדרישי בנות צלפחד**

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותי מחלה נעה וחקלה ומלכה ותרה (במדבר, כז א).

מדוע נקראו בתחילה בנות צלפחד ורק אחר כך מנאן בשמותיהן?
על שם צל ופחד שהיו בהן בתחילה. שבתחילה ישבו בצל אביהן ופחדו לשאת את ראשן. משנתקרבו האחיות זו לזו, נתעצמו ונודעו בשמותיהן, שנאמר: ותקרבנה בנות צלפחד ... ואלה, שמות בנותי.

ציניקנים שבאותו הדור היו אומרים: בנות צלפחד אין פיהן ולבן שווה.
אמרו: לכוחן הן עושות, לעושרן הן עושות, על מנת להשוות עצמן לזכרים בנחלה הן עושות, שלא לשם שמים הן עושות.

לפיכך אמרה התורה: בנות צלפחד דברת. "כן" משום כנות, "כן" משום נכון דיברו.
לכוחן הן עושות, לעושרן הן עושות, להשוות עצמן לזכרים בנחלה הן עושות, לשם שמים הן עושות.

רבקה לוביץ, דרשונן: מדרישי נשים (צרכו: נ, וינארטן-מינץ, ת. ביאלה) ירושלים

2009, עמ' 92 - 93.

אותו הדור

- ותקרבנה בנות צלפחד -

"אותו הדור היו הנשים גודרות מה שאנשים פורצים" (במדבר רבה, כא, י).

אותו הדור היו הנשים גודרות ומגדירות מחדש את מקומן ואת מעמדן בעולם, שגם להן תהיינה שפה, יצירה ואמירה בדת ובתרבות, ואחוזת נחלה בחברה, ותהיינה גם הן שותפות ומשפיעות, מנחילות ומנהיגות.

והיו האנשים שלהן פורצים את חוקי המגדר הנוקשים שנהגו עד זמנם, ומזמינים את נשותיהם לרשת ולנחול ולהיקרא בשמן יחד עמם.

צנת ישראל, עמ, עמ' 96.

"ותקרבנה בנות צלפחד... תנה-לנו אחזה"

"שלח-לך אנשים ויתרו את-אָרְךָ בְּנֵעוּ": ד"א לכך פרט 'אנשים', לפי שארז"ל האנשים היו שונאים את הארץ ואמרו "נתנה ראש ונשובה מצרימה" (במדבר יד, ד), והנשים היו מחבבות הארץ ואמרו "תנה לנו אחזה" (במדבר כז, ד), ועל כן אמר הקב"ה לפי דעתי שאני רואה בעתיד היה יותר טוב לשלוח נשים המחבבות את הארץ כי לא יספרו בגנותה, אבל לך לדעתך שאתה סבור שכשרים המה ואתה סבור שהארץ חביבה עליהם תשלח אנשים, וזהו "שלח לך", לדעתך, "אנשים", אבל לדעתי היה יותר טוב לשלוח נשים כאמור.

כפי יקר על פרשת פנחס, במדבר י"א, ב

שיאו אפ שיאו אפ! מהדורה מיוחדת: שער חדש "עלי"!

לכבוד יום ההולדת ה-76 של סעד חשבנו שהגיע גם זמנו של העלון לחגוג ולהתחדש. מצורפות כאן שתי סקיצות לשער חדש לעלון: סקיצה אחת הדפסנו בשער הגיליון ואת השניה – בגב הגיליון, בעמוד האחרון. אתם מוזמנים לבחור איזה שער מוצא חן בעיניכם ביותר, ולהצביע עבורו בקהילנט, או בכתב-בטופס המצורף. השער שייזכה ברוב הקולות ייבחר כשער החדש של "עלים". הצביעו והשפיעו! תודה מקרב לב למיכל ביליה שעיצבה עבורנו את השערים. וכן נזכור את ברוך ניר ז"ל, שלו זכות היוצרים על עיצוב הלוגו – "עלים". ההצבעה בקהילנט תיפתח עם עלייתו של העלון שלנו לקהילנט.

למעוניינים להצביע בכתב-יד,

אנא מלאו את הטופס המצורף ושלשלו לתא הדואר של משפחת רפל. תודה.

נא לגזור, למלא ולהכניס לת. ד. 267.

אני בעד השער כפי שהודפס בראש הגיליון

אני בעד השער כפי שהודפס בסוף הגיליון

אין צורך להוסיף שם.
בתודה.

שבת יום ההולדת ה-76 לסעד

כתביןו מן השטח מדווחים

השבת נפתחה בתפילת ערב שבת, בה הנעים אליסף אש את "לכה דודי" במנגינת השיר "שחר עולה" של להקת סעד, ואת "השכיבנו" בנוסח סעד שהלחין יעקב דרורי. לאחר התפילה הגיעו גברים, נשים וטף, מכל גווני הקשת האנושית של הקיבוץ, לסעוד יחד סעודת שבת מגבשת וחגיגית בחדר האוכל. תורנים הגישו את האוכל לשולחן "כמו פעם". הסעודה היתה משובחת ונעימה, מלאה בצחוקים של ילדים ושיח ותיקים. שמענו דבר תורה מחכים מפיו של גדי סמואל, ושרנו את "מה ידידות" בחלוקה לזמרים וזמרות שונים, על פי שלל המאפיינים בקיבוץ: "מי שעובד בקיבוץ", "למי שיש שלושה דורות בקיבוץ" או "מי שנולד בקיבוץ" וכדומה. היתה זו חוויה איכותית ומלבבת שעזרה לחדש קשרים בין החברים ולייצר חיבורים חדשים, הכל ברוח טובה ובהמון נחת. הרוח השלווה שנחה על

הציבור והזמן האיכותי שבילו כולם יחד במשך הסעודה, דחקו את השעה, עד שכבר לא היה זמן ליוזמת "עונג שבת" לאחר הסעודה, והיא תמתין ליום ההולדת הבא של סעד. שלל תודות לצוות המארגן: רות ורן נגלר, טליה קלרי, יעל לנדאו, מיכל סגל, עדי רועי ומשי פנחס.

ברקאי אפרתי

יואנה fe תורנית העשה

כשנרשמנו לשבת הקהילתית לתורנות הגשה זאת היתה נראית לי משימה פשוטה. מנה ראשונה, מנת ילדים, מנה עיקרית עם שתי תוספות וקינוח. אחרי הארוחות של שבת גרינפלד-ברביץ-בוב נראה לי שארוחה קהילתית – זה יהיה קטן עליי!

מיד לאחר הקידוש (טעות ראשונה, מאוחר מדי...) הפשלתי שרוולים ונכנסתי למטבח הקצה עם שותפיי לגורל. התחלנו להוציא את המנות הראשונות. 4 מנות במגש? 8? אולי 5? כל מגש יצא שונה ומיוחד (טעות שניה...), התורנים יצאו דחופים, עם צלחות בידיהם (טעות שלישית...) ואנחנו המשכנו לחלק למגשים. אבל רגע! כמה יצאו? לאיזה שולחן? כמה עוד יש? ומה עם הילדים?!

מיד התחלנו להוציא מנות ילדים: שניצלם עם אורז (טעות מספר 5? לא משנה, כבר לא סופרים), פתאום נגמרו כלי ההגשה. מה עושים? ממחזרים! מחזירים מן השולחנות... אך אויה! כאן אני רואה ילד אוכל מהמנה הראשונה, ושם אני רואה מבוגר מתענג על שניצל ילדים! פה יש שני מגשים ולכאן עוד לא הגיע כלום... אללי! אבל אין זמן ונגמרו הטורטיות, אז במרץ מחודש התחלנו לארגן את המנה העיקרית על כל מיני צלחות ומגשים מאולתרים, וגם שם הרגשתי אי וודאות. כמה עוד יש להגיש? מי עוד לא קיבל? ומאיפה לעזאזל צץ פה לפתע עוד מגש "נודלס"?!

פתאום נשמע קול סמכותי של מגיש "ותיק": "ככה לא עושים את זה! תארגנו עגלה מלאה!" "כל מי שלא מגיש - שייצא מהמטבח!" סוף סוף הרגשתי שיש יד מנוסה ומכוונת, ולמרות האמצעים הדלים שעמדו לרשותנו הצלחנו להגיש את כל האוכל.

כנראה שלא כולם קיבלו הכל, וחלק קיבלו פעמיים, אבל בתוך כל האווירה והבלאגן הרגשתי שהיתה הירתמות של כולם, שמחה גדולה, הרבה סבלנות והבנה שכולנו חובבנים עם כוונות טובות, ואיכשהו צ(י)לח(ת)נו את זה. אכן, הגשה זה לא מה שחשבתי, וכנראה יש דרך לעשות את זה נכון. לפני הפעם הבאה (בשעון חורף!) אני חייבת להירשם לקורס מקצועי אצל ותיקי הקיבוץ. יש לי עוד מה ללמוד.;

קרן פארוסקי

וצוד צל איכואי העשת

גם **במניין הנשים** שלנו חגגנו את יום ההולדת של סעד. הצטרפו אלינו מספר חברות צעירות חדשות, חלקן אף קוראות בתורה ובהפטרה. עלו לתורה וותיקות הקיבוץ לצד נערות צעירות. במהלך התפילה קראה הגבאית **שרה עברון** ברכה מיוחדת לסעד לכבוד יום הולדתה. את הברכה עיבדה שרה על פי "ספר הגבאיי" שקיבל המניין במתנה מדויד בן נאה, אביה של רונית ברט. וזאת הברכה:

"מי שבירך אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, ואימותינו שרה, רבקה, רחל ולאה, הוא יברך את סעד היושבת גנים, שמלאו לה ע"ו שנים. ואנו נותנות שבח והודיה להשם יתברך על כל הטובה שגמל איתה. ישמרה הקדוש ברוך הוא ויצליחה, ויקויים בה "וקווי ה' יחליפו כוח, יעלו אבר כנשרים, ירוצו ולא ייגעו, יילכו ולא ייעפו". תראה ותזכה ל"מה טובו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל" ותמשיך בדרך ה', דרך תורה ועבודה, תזכה לנכדים ולנינים ההולכים בדרכה, תתברך בקהילה צומחת ועולה, ונאמר אמן, כן יהי רצון!"

עוד במהלך השבת נהנינו מקידושים קהילתיים ברחבי הקיבוץ, שהתארגנו לאחר מניין שני. משפחות רבות אירחו אותנו ביד רחבה: אפרת ויצחק שלומי עם משפ' גרינפלד בשכונת שקד, שרה ג'קסון עם אפרת וטל ביליה, חן וייטב כהן עם סימה וטל מור יוסף, רותי ודני לזר עם שרה ואשר עברון, לינוי ומשה וולקוביץ עם הדר ואסף קבלן, ידידיה ועיינה וייזל עם איתמר וליאל שטרום, עינב ורועי גולן עם רעיה ואוריאל מזרחי- צדיק. האווירה היתה מעולה, בכל שביל ניתן היה לפגוש חברים צועדים ותקרובת בידם אל הקידוש אליו הוזמנו. לא פסחנו על דבר תורה ועל שירה מאולתרת. הזדמנות נהדרת לפגוש ותיקים וצעירים בשובה נחת. גם מזג האוויר עבד לטובתנו וההנאה היתה שלמה. תודה גדולה למארגנות: שהם קבלן, חגית מקוריה, לינוי ולקוביץ וענבר לנדאו, ולכל מי שפתח את הדשא שליד ביתו ואת ליבו לחברים

ולסיום השבת המופלאה, כדי שלא תגידו שאנחנו רק אוכלים, התקיים בבית הכנסת "TED תורה ועבודה": סבב הרצאות של שבע דקות כל אחת, מפי חברינו וחברותינו אלי שליון, תרצה אורן, הדס לוי, אבנר רועי, משי פנחס ומתניה רפל. לא ייאמן, אך הנושא הלכאורה עבש ומשמים הזה, הוליד שיעורים קצרצרים ומרתקים, שמשכו קהל רב. שכוויח לשקמה כספי-יניב ולרותי לזר על הארגון, וכמובן למרצים המקוריים כולם.

דיווחה הצורכת.

ולמחרת - ביום ראשון אחר-הצהריים – אירוע הסיום של יום ההולדת לסעד:

"מרחב בריחה": מדווחת מיכל אפרתי

המשחק בנוי על עקרונות "חדר בריחה" אך הוא מתקיים במרחב הפתוח. להלן כתב החידה:

"לאחרונה, בעודו מחלק את הדואר, נתקל איתן הימן במעטפה משונה ועליה הכיתוב:

"עבור מר/גברת קיבוץ/ קבוצת סעד

בהול!

נא לפתוח באופן מידי!"

איתן מיהר לפתוח את המעטפה ומצא בה את המכתב הבא:

מר/גברת קיבוץ/קבוצת סעד!

הינכם נמצאים כרגע תחת מתקפת פופקורן חמורה. המתקפה עלולה לגרום לפיצוץ גרעיני של כל גרעיני הפופקורן בפופלי אשר יכסו את כל הקיבוץ ושטחיו. יש לכם רק דרך אחת למנוע את הפיצוץ, והיא להזין את הסיסמה הנכונה במחשב של הנהלת הקהילה. עליכם לעבור בתחנות השונות ולגלות מהי הסיסמה בתוך שעה. אם לא תזינו את הסיסמה הנכונה - הקיבוץ עלול להתכסות בפופקורן!

בכל תחנה היינו צריכים לגלות ערך או פרט שמייחד את הקיבוץ שלנו. התחנות היו מגוונות והקבוצות ששיחקו היו רב גילאיות. בתחנה האחרונה חיכתה לפותרי החידות הפתעה- פופקורן!

תודה לכל המשתתפים והמשתתפות במשחק, לנערים ולנערות המדהימים שלנו שעמדו בתחנות והדריכו את המשתתפים ולהוגות הרעיון ויוצרות החידות- אסנת סימון, נעמי רסיסטל, הדר סוברי, שהם קבלן, קרן בוברובסקי ומיכל אפרתי.

בעקבות סיפורה ההירואי של **מרים שלמון** בשבוע שעבר, העמקנו קצת בנושא קיבוץ בארות-יצחק בנגב והקשר שלו לסעד.

קרב בארות יצחק

ברגעי התרחשות של אירוע היסטורי אין בנו לרוב את ההבנה של גודל השעה. אחד הרגעים הגדולים הללו התרחש כאן ממש לידינו, כשדור המייסדים שלנו, מקימי סעד, צופים בו בחרדה. בארות יצחק בנגב קמה בחורף 1943, ואליה הצטרפו לגוש יישובי הקבוץ הדתי בדרום מקימי כפר דרום ותקומה, ולבסוף גם סעד. כל ישוב בודד בשטח, אך שותף ושומר על קשר עם היישובים האחים. בבארות יצחק כבר גדלו ילדים למשפחות הוותיקות והמשק היה מפותח ומגוון. בחודש תמוז תש"ז, ערב העלייה על הקרקע לסעד, ערכו חברי קיבוץ בארות יצחק מסיבה משותפת לחברי הקיבוץ הצעיר מהם בארבע שנים. (תוכלו לראות תמונה מאותו ערב היסטורי ב"סעד סיפור מקומי" בשנת 1947 - באירוע "העלייה לסעד תחתית").

עם פלישת המצרים לארץ, בתחילת מלחמת העצמאות, הופצץ הקבוץ וגם הופגז. הבהלה היתה רבה ומיד החלט על " מבצע תינוק" לפינוי הילדים והאימהות, כולל **אהרל'ה דביר** שלנו. מרים זכאי-שלמון נשארה יחד עם בעלה ושאר החברים לסייע בהגנה.

הקרב היה קשה ומר, מול כוחות עדיפים בהרבה. תוכלו לקרוא עליו בהרחבה בספרו של **נחום ברוכי** "בארות יצחק בהתיישבות ובמלחמה" (אריאל תשס"ט).

תוצאות הקרב היו נוראות. 17 הרוגים ועוד עשרות פצועים, בתים חרבים ומשק הרוס, אלמנות ויתומים רבים. חברי הקיבוץ לא אצרו כוח לחזור ליישוב ההרוס, ולאחר שלוש שנים הקימו את הקיבוץ במקומו הנוכחי, ליד פתח-תקוה.

כיום ניתן להבין, שאחד מקרבות הגבורה המכריעים של מלחמת השחרור התרחש כאן ממש לידינו, על ידי גיבורי בארות-יצחק. המקום הוכרז כאתר מורשת לאומית. כמו כן הוקם בקיבוץ עלומים מוזיאון "**בארות בנגב**", המספר את הסיפור המרתק.

ד"ר דרורי

צרותו של אהרל'ה דביר חמנו

אהרלה הגיע לקיבוץ בארות יצחק בשנת 1944, קרוב לגיל 7, ואומץ על ידי משפחה חמה ואוהבת- משפחת סלומון. הקיבוץ שכן אז בנגב, ואהרלה מספר על חיים נפלאים בישוב הצעיר ובחברת הילדים.

על מלחמת השחרור בנגב מספר אהרל'ה :

"... גם אנחנו הילדים גוייסנו לעבודות הביצורים, עזרנו למלא שקי חול במסגרת בית הילדים... יום ששי אחד בשעות הצהריים נחת פגז בשדות במרחק של מאות מטרים בלבד מהגדר... אני זוכר שגם אז לא נבהלתי ופעלתי בקור רוח, על פי הנהלים – רצתי לתעלה הקרובה, ומשם בחסותה, עד למקלט שהיה סמוך לבית הילדים.

החל מאותו פגז היה רצף בלתי נפסק של פגזים על היישוב, עם הפוגה קצרה...

במוצאי שבת הגיעו משוריינים ואוטובוסים לפנות את הילדים ואת האמהות מבארות... אחרי חצות יצאנו ברגל למקום שבו חיכו לנו המפנים, במרחק של שני ק"מ מהיישוב, בכיוון שבו יושבת היום **סעד**... המצרים "הריחו" פעילות חשאית זו ופגז אחד נורה לעברנו. הוא התפוצץ קרוב מאד בשטח פתוח. הפיצוץ נשמע היטב ועורר בהלה... הבנתי שיש מלחמה וזו המציאות.

לא ידענו שאנחנו עוזבים את בארות שבנגב לתמיד, ושכונות לנו כמה שנות נדודים עד שנוזכה לבניית יישוב חדש משלנו. אבל העובדה שבמשך כל אותן שנים נשארנו ביחד כקבוצה וחברת הילדים המשיכה לתפקד כל העת, עובדה זו עזרה לנו מאד וניחמה את כולנו. היינו מאד מגובשים ומלוכדים...

באותו לילה פינו אותנו לקיבוץ דורות... לאחר כמה ימים יצאנו בשיירה צפונה, אל העורף במרכז, משאירים מאחורינו את בארות האהובה, הרוסה ברובה, פצועים רבים והרוגה אחת. הלחימה נמשכה באומץ כשקומץ לוחמים ולוחמות מחזיקים את הנקודה ולא נכנעים.

...ב-15 ביולי, חודש לאחר ההפגזה הראשונה, חלה ההתקפה הגדולה על בארות. התקפה בכוחות עצומים. כ-800 חיילים מצריים בליווי פלוגת משוריינים, תותחים, מקלעים וארבעה מטוסי פיפר, הסתערו על בארות הקטנה וההרוסה כמעט כולה... נחישות הלוחמים וקרב הגבורה שניהלו פגעו באויב שחדר למשק פגיעה אנושה והביאו לסילוקו. באותו יום הגיעה תגבורת...

הקרב הוכרע. בארות נעזבה ולא ננטשה... שבעה עשר לוחמים מקרב חברי בארות יצחק נהרגו בקרבות, חמישה עשר לוחמים נפצעו. המצב היה כלאחר ייאוש, אך היישוב עצמו – לא נפל בקרב".

מתוך "הדרך הביתה: סיפור חייו של אהרל'ה דביר"
(הביאה לכתב: זהבה ברט-ישראל, 2016, עמ' 82-48, בהשטות).

הודעה מספריות הילדים

הנכם מוזמנים לאירוע הספר,

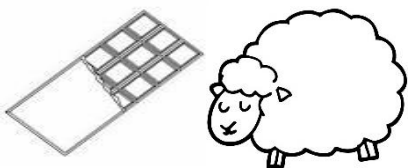
ביום א', כ' תמוז 9/7

בין השעות 17.30-19.00

בדשא הצמוד לספרייה.

בתוכנית: הצגה, פינות יצירה,

מבחר ספרי יד שנייה, מהם תוכלו לקבל ספר במתנה ומכירת ספרים במחיר מוזל.

בואו פשוטה!

(מקומות לא רבים נשארו עדיין פנויים: למי שרוצה להשתתף באירוע)

מספרות הילדים, מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב (מספרות הילדים), מוזיאון תל אביב

02-5523111

6. למי שרוצה להשתתף באירוע: **8** - מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב

9. למי שרוצה להשתתף באירוע: **9** - מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב

10. למי שרוצה להשתתף באירוע: **10** - מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב

11. למי שרוצה להשתתף באירוע: **11** - מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב, מוזיאון תל אביב

מוזיאון תל אביב

מכתב פרידה מהילה אור - מנהלת משאבי אנוש

לקהילת סעד, לחברות וחברי ההנהלות, למנהלות ולמנהלים ולמרכזיות ועדות ותחומים!
מתחילת עבודתי הרגשתי חלק מהקהילה ולמרות היותי חיצונית ושכירה, קיבלתי הרבה חופש פעולה, זה אפשר לי להביא לידי ביטוי את ניסיוני בפיתוח, ניהול ויעוץ ארגוני בתחום משאבי אנוש.
עבדתי בסעד תשע שנים, תשע שנים זו תקופה משמעותית. גם בחיי האישיים, עברתי שינויי משמח כשהפכתי לאמא.

מבחינה מקצועית, היו בשנים אלו, אתגרים וקשיים, היו הרבה שינויים בתוך סעד ומחוצה לה. היו גם לא מעט הצלחות בהן ניתן להתגאות, כמו תהליכי איתור והשמה לתפקידים שונים הן במשק והן בקהילה, שנמשכו יותר מקדנציה.

פעלתי רבות מאחורי הקלעים, בעיקר בתחום של ליווי ופיתוח מנהלות/ים. השקעתי בביסוס התפקיד של ניהול משאבי אנוש, ככתובת מקצועית לליווי והקניית כלים שיאפשרו למנהלים ובעלי תפקידים לקבל את התמיכה הייחודית שאותה הם צריכים לניהול אנשים.
אני מודה לכל מי שפגשתי בדרכי.

פעלתי תמיד מתוך רצון וכוונה להצליח במשימה ובכך להביא לידי ביטוי את הערכים בהם אני מאמינה, ערכים של שיתוף, ראיית האדם מאחורי התפקיד והמשימה, יושרה, נתינה והוגנות. אני מאמינה בפחות דיבורים ויותר עשייה. במהלך השנים עסקתי רבות בהרחבה ובנייה של תחום משאבי אנוש בסעד. הניסיון המקצועי שהבאתי איתי, הוותק במקום וההיכרות עם הענפים השונים ועם האנשים, הלמידה המתמדת והתייחסות לאדם במרכז, אפשרה לי לקבל נקודת מבט רחבה, לזהות צרכים, ולעשות את החיבורים המתאימים, לייצר שיתופי פעולה, ולתמוך וללוות בעלי תפקידים ומנהלים.

אני משאירה לכם תשתית שמאפשרת מתן מענה מקצועי הן להנהלות והן למנהלים ועובדים בשני המגזרים, משק וקהילה. אני מקווה שתיעזרו בה, והיא תשמש עבורכם בסיס משמעותי להמשך קידום תהליכים ארגוניים ולפיתוח וניהול המשאב האנושי.

לאורך רוב התקופה הרגשתי שסביבת העבודה בסעד מאפשרת לי להביא לידי ביטוי את דרכי העבודה שפיתחתי ואת הערכים שבהם אני מאמינה. הרגשתי תמיכה ופתיחות. הערכתי וכיבדתי זאת מאוד. רוח זאת מעידה על סעד כקהילה מכילה וסבלנית, שלמרות המחלוקות, האתגרים והמורכבות שיש בה מבית ומחוץ, על שלל סוגי הדעות והתפיסות השונות, זוהי קהילה שמאפשרת לאנשים שונים ומגוונים להתבטא ולהרגיש בבית.

אני מאחלת לכם שתמשיכו להיות קהילה מלוכדת, חזקה, המכילה את השונה, ומאפשרת למגוון של אנשים לבוא לידי ביטוי. כל זאת מבלי להירתע מדעות שונות, מוויכוחים והתנגדויות. הכוחות הללו יאפשרו לקהילה ולכל העשייה שבה, להמשיך לצמוח ולשגשג מתוך שמחה וגאווה על מה שיצרתם.

מאחלת לכולכם הרבה בריאות, התפתחות והצלחה.

בכבוד ובהערכה,

הילה אור - מנהלת משאבי אנוש

נפרדים מהילה

אז מה כבר אומרים, ואיך נפרדים
לאחר עבודה משותפת, של ימים ושנים?
היום את מסיימת תשע שנים של עבודה, הילה,
ימים של מסע מפרך, מול משק וקהילה.

לסעד הגעת, ובעודך פוסעת על המפתן
 נחת עלינו שלא במפתיע, מבצע "צוק איתן",
 באופן מידי נאלצת להתמודד עם החיים המורכבים ב"עוטף"
 שמדי פרק זמן, קסאמים וטילים, מהרצועה הוא חוטף...

עבדת מול שלשה מרכזי משק, פעילות לא יאומנת-
 ארבעה מנהלי קהילה - הופכים אותך ליעילה ומיומנת,
 קיבוץ המשתנה חדשות לבקרים,
 ועדות קמות ונופלות, ללא מעצורים.
 ענפים נסגרים, קהילה גדלה וצומחת לתפארת
 מידי פעם עולה תהיה, אולי אפשר היה גם אחרת...

מקום עבודה הוא לא רק שכן,
 הוא לא רק כיסא, ומחשב ועכבר.
 עבודת מנהלת משאבי אנוש, חוצה משק וקהילה
 זה הזמן להודות לך, על האיכפתיות וההשקעה.
 היו רגעים קשים, היו מכלול של שינויים משמאל ומימין
 בעבודתך את נדרשת להתגמש, ובחזון להאמין.
 להיות שותפה לערכים, יצירתית, חושבת ושואפת
 לזכור שהעובד הוא המשאב החשוב ביותר, לתת לו מעטפת.

אז היום נפרדים, ואנחנו יודעים שאם רק תרצי, תכבשי כל יעד
 ואולי, מדי פעם, תתגעגעי אלינו בסעד.
 מאחלים לך דרך צלחה, ואור על ראשך יהל, הילה,
 מצוות ההנהלה, מהעובדים, ומכל הקהילה.

רחל ברלי

לסנדי וליצקה פרידמן
 מלף טוב וברכות חמות
 לכבוד בת המצווה של הנכדה יצנה
 בת רוני ואמיצ'ה טאובר
 הרבה נחת ובריאות!

סרטוני הצבר fe סעד

השבוע עלה לאתר יוטיוב סרטון נוסף בסדרת הסרטונים המספרים את סיפורה של סעד של פעם. שם הסרטון הפעם הוא "סעד ונשפי הפורים מימים עברו". לבקשתם של חברים, אנסה להסביר בשורות הבאות כיצד יש להיכנס ליוטיוב ולמצוא את הסרטונים הללו.

שמות הסרטונים הקודמים:

1. סעד – שנים ראשונות.
2. סעד בטעם של פעם.
3. סעד חוגגת.
4. סעד בצבע וצליל.

איך מגיעים לסרטונים:

1. יש להיכנס לאתר יוטיוב.
2. למצוא את שורת החיפוש ולכתוב בה (בעברית) – דני ברט
3. יעלו (לא על פי הסדר לעיל) הסרטונים שברשימה.
4. עליך לבחור את הסרטון המבוקש ע"י לחיצה על העכבר (במחשב), או על הכפתור המתאים בשלט הטלוויזיה.
5. מומלץ מאוד לצפות במסך גדול ולא דרך הטלפון.
6. (מי שרוצה לשלוח את המידע הנ"ל לילדיו, או לכל אחד אחר שאינו מנוי על העלון, מוצע לגזור את הדף הזה ולשלוח אותו לכל מי שתחפצו).

בהצלחה !

דני ברט

אירוח לארוחת ערב בקייטנת איל"ן.

בעזרת ה', קייטנת איל"ן מתקרבת אלינו ותתקיים בתאריכים 16-20.7. כחלק משיתוף הקהילה בקייטנה, נשמח לקיים ארוחת ערב של החניכים יחד עם מדריכיהם, בבתים של חברי הקיבוץ. האירוח ביום שלישי 18.7 כ"ט בתמוז, בערך בשעה 18:00 בערב. למשפחות המעוניינות - אשמח שתיצרו איתי קשר בשבוע הקרוב. בתודה-

נאה לנדסמן 052-6346688

פינת הטריבונה / יאיר שלומי ופרקאי אפרתי
נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשות "פנחס", תשובות במהופך בעלון בעמוד 7

1. באיזה אירוע היסטורי נטבע המשפט "סע, בן צור! סע!?"
2. באיזו סדרת טלוויזיה אחת מדמויות המשנה נקראת "חפר" ומגולמת ע"י נירו לוי?
3. כמה זמן יוכלו הפקודים מתוך בני ישראל לשחק בנבחרת האולימפית של ישראל בכדורגל?
4. מה סירב לעשות יהושע הפרוע?
5. איזה מהמקומות הבאים שוכן ככה"נ בנחלת שבט המנשה? באר מלכה, בית הכלא נווה תרצה, המושב חגלה.
6. כמה בתי משפט מחוזיים יש בישראל?
7. מהי "דוֹבְרָה"?
8. מהם שני צמדי החודשים הסמוכים בעלי אורך של 31 ימים בלוח השנה הלועזי (גרגוריאני)?
9. באיזה פאנל פוליטי טלוויזיוני משתתף יותר זמרי?
10. במערכת הכרומוזומים האנושית, מהו הקידוד לנקבה?

שאלת אקטואליה: באיזו מדינה אלפי ילדים הורדו מגיל שנה לגיל נמוך יותר בשבוע האחרון?

חדר כושר קורא לכם ולכן!

הקיץ כבר כאן, ואת פעילות השחייה החשובה בבריכה כדאי להשלים בחדר הכושר שלנו. פעילות גופנית סדירה היא אחד הדברים החשובים ביותר שאתם יכולים לעשות למען בריאותכם. מרבית האנשים נוטים להתמקד בסוג אחד של פעילות וחושבים שהם עושים מספיק. אולם, לכל אחד מסוגי הפעילות תרומה ייחודית משלו. תכנית פעילות גופנית מגוונת, המשלבת בתוכה את כל ארבעת הסוגים: סיבולת, כוח, יציבות וגמישות תעניק תועלת גדולה יותר, הנאה ועניין גדולים יותר, וכן תקטין את הסיכון להיפגעות. גם לאנשים שלא עסקו בפעילות גופנית כל חייהם מומלץ להתחיל להיות פעילים, ובוודאי שהדבר נכון שבעתיים עם עליית הגיל. ניתן להתאים את הפעילות הגופנית כך שתהיה בטוחה גם עבור אנשים עם מחלה כרונית או מוגבלות.

היתרונות הבריאותיים של פעילות גופנית סדירה כוללים בין השאר:

שיפור תפקוד מערכות הלב, כלי הדם ומערכת הנשימה.
 סיוע באיזון לחץ הדם והפחתת הסיכון למחלות לב וכלי דם, לאירועים מוחיים ולמחלות נוספות.
 שיפור גמישות המפרקים והתנועתיות.
 חיזוק השרירים והעצמות.
 שיפור קואורדינציה ושיווי משקל, ולמבוגרים שבינינו - שיפור בטיחות ההליכה וצמצום הסיכון לנפילות!
 ואולי לא פחות חשוב: שיפור מצב הרוח ויכולת הריכוז!
יש לנו פנינה בלב הקיבוץ, בואו לנצל אותה, לתחזק את הגוף והנפש ולהינות מהדרכה ומבניית תכנית אישית מותאמת לכל אחד ואחת.

מרכז ויזות חדר כושר

החסימה נאמרת / מיליט ולפון נאמי שנה

ולפעמים

החגיגה נגמרת

כפוי אורות

החצוצרה אומרת

שלוש לפנורות

אשמרת תיכונה נושקת לשלישית -
 לקום מחר בבקר ולהתחיל מבראשית

לקום מחר בבקר עד שיר חדש בלב

לשיר אותו בכם - לשיר אותו בכאב

לשמע חלילים פרוח הקפשית

ולהתחיל מבראשית....

חנין ראשון (הדשא) הראש השנה ויום כיפור תשפ"ד לקראת דיון בהנהלה הקהילתית

כזכור, בתקופת הקורונה התקיים מניין דשא בשעה מוקדמת בבקרי חגי תשרי, בדשא שמול משפחת זיוון, מאחורי בית משפחת ברט.

בי"ה, הקורונה מאחורינו, אבל ההנהלה הקהילתית נדרשת מחדש לנושא בשל בקשות חברים להמשיך את המניין המוקדם בראש השנה וביום כיפור בבוקר (שחרית ומוסף), ובשל ההחלטה של ההנהלה הקודמת לקיים דיון לקראת הימים הנוראים תשפ"ד.

לאילו שאינם זוכרים הנה תקציר הרקע: בשנה שעברה פנתה קבוצת המתפללים במניין הנ"ל להנהלת הקהילה (הקודמת) בעניין. לצד הקולות התומכים בקיומו של מניין מוקדם, עלו בשנה שעברה גם קולות של חברים שראו בקיומו של המניין חשש לפגיעה במרקם הקהילתי ההולך ומתפורר אחרי שנתיים של קורונה ואחרי תהליכי ההפרטה השונים.

אחרי התלבטויות רבות אישרה הנהלת הקהילה הקודמת את קיום המניין לשנה אחת בלבד. נקבע שההנהלה הקהילתית תתכנס ותדון בנושא מחדש לקראת תשפ"ד. לאור זאת ולאור הבקשות להמשיך את המניין אנו דנים שוב בנושא. קיימנו דיון ראשוני בנושא עם שקמה, מרכזת ועדת דת, ועם הרב ארי, ונקבע צוות לקידום הדיון הציבורי.

בדיון שהתקיים בין נציגות ההנהלה למרכזת ועדת דת עלו כמה נקודות:

מחד- החששות מפני פרישה של מתפללי המניין מהציבור ירדו. חברי המניין שעל "גבעת בוקי" חזרו להתפלל בבית הכנסת. מתפללי המניין לא מבקשים להקים להם קהילה נפרדת, אלא רק לאמץ את מסגרת המניין המוקדם בטבע - שנולד אמנם בעקבות הקורונה, אבל שירת צרכים נוספים לשנים הבאות: מענה לבעלי קלנועיות, חלוקת הורים בין מניין מוקדם למאוחר המאפשר לשני בני הזוג להתפלל, ועוד.

מאידך- דווקא בימים חשובים לישראל - ראש השנה ויום הכיפורים, אולי זהו דווקא הזמן להתפלל כל הציבור יחד, כאיש אחד בלב אחד במקום אחד. לא נותרו עוד זמנים רבים בשנה בהם כמעט כל הקהילה מתכנסת במרחב אחד לתפילה משותפת, ומה שמעצים את התפילה הוא דווקא קיומה ברוב עם.

יש לציין כי בכל מקרה תפילות ערבית, מנחה, "כל נדרי" ו"נעילה" ימשיכו להתקיים כבימים ימימה בבית הכנסת המרכזי.

לאור זאת, אנו בהנהלה הקהילתית נקיים דיון ונבחן מחדש את הרעיון של מניין ראשון באוויר הפתוח כנוהג קהילתי מקובל, לצד שימורה של התפילה המרכזית בבית הכנסת - תפילה שעדיין רוב בניינו ומניינו של קהל סעד מגיע אליה.

יתכן שנכון לקבל החלטה רק לשנתיים או שלוש השנים הקרובות, ואז לבחון מחדש את הנושא והשלכותיו.

העיקרון שמנחה אותנו בהנהלה הוא דיאלקטי. מחד - הקשבה רגישה לצרכים המגוונים של חברי וחברות קהילת סעד, ומאידך - שמירה על ה"יחד" החשוב של בית קבוצת סעד.

אנו מזמינים את החברות והחברים שהנושא חשוב להם להביע דעתם על גבי העלון, ליצור קשר בכתב (ווטסאפ, מייל או מכתב בתא הדואר של שרון, מנהלת הקהילה), טלפונית או בשיחה בעל פה עם חבר או חברה בהנהלה הקהילתית - עד ד' באב 22.7.23. כמה ימים לאחר מכן (ב-25.7) תתקיים ישיבת הנהלה קהילתית, ולאור התגובות שנקבל תקבל החלטה סופית בעניין.

בברכה-

ההנהלה הקהילתית:

שרון הראל, גבולון כלא, דביר לוי, אריאל סאסי, אפרת שלומי, גדי סמואל,

חגית לנדסמן ואילי זיוון.

וצדת דת: שקמה כספי-ניב

לילם

עליון קבוץ סעד

07.07.2023
גליון מס' 3302

פרשת פנחס

בע"ה
י"ח בתמוז התשפ"ג

לחם האוהבים

זכרון הצעדים, זכרון הלחישות
 ויד זוכרת יד, וכל מיני פגישות
 כתוב הרי בחול, כתוב בכוכבים
 כי המכאוב הוא לחם האוהבים.
 מלחם האוהבים נטעם בשנים
 מין-הידידות נשוב נגמע
 אותה האדמה, אותה שמים
 ועם הזמן תבוא הנחמה

(מילים ולחן: **נצא' שמר**, במלאת 19 שנים לפטירתה).

פרשת השבוע: גילי זיוון

ימי החול		שבת פרשת פנחס	
04:48←04:43	זמן תפילין /טלית	19:30	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:40	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	
08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
09:16←09:15	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:35	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:48←19:50	שקיעה	17:40	13:30 מנחה
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		20:27	צאת השבת